

7 aprilie 2009. CINCI ani de ignoranță!

Declarație Publică

Sute de oameni au fost supuși torturii și relelor tratamente în comisariatele de poliție, în timpul evenimentelor din aprilie 2009. În câteva zile expiră termenul de prescripție de 5 ANI pentru atragerea la răspundere a torționarilor în evenimentele din 7 aprilie 2009! Marea majoritate a victimelor încă mai așteaptă să le fie făcută dreptate!!!!

În toți acești ani, Amnesty International Moldova, împreună cu alte ONG-uri din Moldova, au expediat zeci de solicitări instanțelor responsabile de pedepsirea torționarilor. Am organizat acțiuni publice, dezbateri și alte activități, atenționând asupra importanței elucidării aplicării în masă a torturii și relelor tratamente, la reținere și în incinta comisariatelor de poliție, în legătură cu evenimentele din aprilie 2009.

5 ANI am cerut LUMINĂ ÎN DOSARUL 7 APRILIE 2009 și am solicitat să ni se dea o ȘANSĂ SĂ CREDEM ÎN JUSTIȚIE!

Amintim că, oficial, au fost înregistrate 108 sesizări privind aplicarea torturii sau relelor tratamente, ca urmare a evenimentelor din 7 aprilie 2009. Datele neoficiale arătau însă că peste 600 de persoane au fost torturate în acea perioadă. Au fost pornite 71 de cauze penale. Ulterior, 10 dosare au fost clasate, 31 – au fost suspendate, pentru că nu au fost identificate persoanele, care puteau fi puse sub învinuire. Până în acest moment, doar 14 polițiști au fost condamnați cu suspendare în dosarul 7 aprilie 2009; 22 de polițiști au fost achitați, în privința unui polițist a fost încetat procesul penal. Examinarea dosarelor este tergiversată în instanțele de fond și de apel. Curtea Europeană pentru

Drepturile Omului a condamnat Moldova în 7 cauze, cu referire la dosarul 7 aprilie 2009, iar alte peste 40 de cereri cu referire la art.3 CEDO (tortura) așteaptă să fie examinate, fie pronunțată admisibilitatea.

NU EXISTĂ NICI O HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ IREVOCABILĂ în ceea ce-i privește pe torționarii din 7 aprilie. NICI O PERSOANĂ nu stă la închisoare pentru actele de tortură și rele tratamente, săvârșite în aprilie 2009.

Atenționăm asupra principiului neretroactivității legii penale. Adică, dacă o persoană nu a fost atrasă la răspundere penală pentru torturarea tinerilor în aprilie 2009, în decursul acestor 5 ani, atunci, chiar dacă vor exista probe și va fi demonstrată vinovăția sa, precum că a săvârșit acțiuni de tortură în timpul evenimentelor din aprilie 2009 sau că și-a depășit atribuțiile de serviciu, infracțiunea nu va mai putea fi invocată în instanțele judecătorești, iar torționarii nu vor mai putea fi atrași la răspundere penală.

Astăzi spunem cu certitudine – NE PARE RĂU! NU ESTE SUFICIENT CE AȚI FĂCUT PÂNĂ ACUM!

VENIM CU UN ULTIM APEL – mai sunt câteva zile până expiră termenul de prescripție pentru torționarii din 7 aprilie 2009!. Dați-ne o șansă să credem că trăim într-un STAT DE DREPT!

Declarațiile ONG-urilor, participante la Acțiunea Publică din 30 martie 2014

CRISTINA PERETEATCU, Director Executiv, Amnesty International Moldova. „Am ajuns și la finalul filmului „7 aprilie 2009”. Un film care a durat 5 ani de zile, cu promisiuni din partea guvernanților, cu victime ale torturii, unele care au fost nevoite, din disperare, să părăsească și țara. Constatăm că este simplu pentru oamenii legii să jongleze cu dosarele pe tortură, cu viețile victimelor și mai puțin să-și pună întrebarea – unde este totuși locul legii și

avem noi oare justiție? Putem vorbi noi despre supremația legii, când am ajuns la expirarea termenului de prescripție, cu torționari pedepsiți prin achitări și suspendare?! Astăzi, 30 martie, le dăm guvernanților dreptul la replică, ca să facă lumină în dosarul 7 aprilie, pentru că, nu-i așa că începând cu 7 aprilie 2014 nu va mai conta că toți am avut și avem drepturi și că Dreptul de a nu fi Torturat este un mit în Republica Moldova!”

CREDO “Daca nu sunt învățate lecțiile, urmare a evenimentelor din 7-8 aprilie 2009, atunci calitatea reformelor democratice nu costa nimic!”

Promo-LEX: „Constatăm că urmărirea penală în dosarele 7 aprilie a fost și este ineficientă din motivul activității proaste a procurorilor care au condus sau exercitat urmărirea penală. În cauzele litigate de Asociația Promo-LEX, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Calancea, ap.No. 50425/11, Crăciuneac, A. No. 77407/11, etc.), a fost invocată omisiunea statului de a investiga eficient tortura, care a fost comisă în aprilie 2009. În cauzele menționate, Guvernul a recunoscut violarea și a propus procedura de reglementare amiabilă a cazului. Promo-LEX afirmă că organele procuraturii și alte organe cu atribuții de exercitare a urmăririi penale trebuie să-și fortifice capacitățile de investigare a infracțiunilor de tortură, iar Parlamentul trebuie să asigure realizarea rapidă a reformei Procuraturii, în conformitate cu standardele internaționale”.

Centrul de Resurse Juridice din Moldova: „Evoluția investigării și examinării dosarelor legate de evenimentele din aprilie 2009 arată fața adevărată a justiției moldovenești. Procurorii au târăganat sau au investigat superficial cauzele de tortură. Puținele cauze, care au ajuns în instanță, vizau polițiști de rând și nu cei din ordinul cărora au avut loc abuzurile din aprilie 2009. Cauzele ajunse în instanță au fost târăgănite de părți, sau remise la rejudecare repetat. În circa jumătate din cauzele de tortură

cu privire la evenimentele din aprilie 2009 acuzații au fost achitați sau cauzele au fost încetate de judecători. În celelalte cauze, sancțiunile aplicate de judecători au fost aproape de minimul prevăzut de lege, sau chiar mai blânde decât cele prevăzute de lege. Se pare că nici o persoană nu a fost întemnițată ca urmare a torturării din aprilie 2009. Factorul politic de asemenea poartă o mare responsabilitate pentru faptul că până acum evenimentele din 2009 nu au fost elucidate. Constatările și recomandările Hotărârii Parlamentului nr. 159 din 08.07.2009 asupra raportului Comisiei de anchetă pentru elucidarea cauzelor și consecințelor evenimentelor de după 5 aprilie 2009 sunt și astăzi valabile și în mare parte nu sunt implementate. Organele de urmărire penală și instanțele de judecată ar trebui să tragă lecțiile necesare din examinarea neadecvată a cauzelor legate de evenimentele din 2009, iar factorul politic trebuie să depună toate eforturile pentru a elucidate evenimentele și a prezenta informația completă societății.”

RCTV MEMORIA: Este regretabil că reabilitarea nu este o prioritate nici pentru instituțiile de stat, nici pentru donatorii care activează în Moldova. Este regretabil că justiția din Moldova nu și-a spus cuvântul nici în cazurile de maltratare din Aprilie 2009, dar și în alte cazuri de tortură. Din 136 de supraviețuitori ai masacrului din Aprilie 2009, asistați de către echipa RCTV Memoria, 52 de persoane au plecat, temporar sau definitiv, din Moldova. Unii tineri nu mai vor să revină acasă, iar mulți dintre cei rămași caută posibilități să plece din țara unde au fost maltratați și nedreptățiți. Este regretabil să constatăm că odată cu recunoașterea largă a fenomenului torturii, impunitatea persistă, iar supraviețuitorii au fost și încă mai sunt reduși la tăcere, prin injustiție și discriminare. Dacă privim prin prisma persoanelor, drepturile cărora au fost și continuă să fie încălcate, percepția justiției este una dezastruoasă, în special dacă vorbim despre victimele torturii.

SFÂRȘIT